

افراد مشهوری که کاندیدای ریاست جمهوری هستند

با پایان زمان ثبت نام ریاست جمهوری ۱۴۰۰، پانصد و نود و دو نفر کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری دوره سیزدهم شدند که ۴۵ نفر آنها از شخصیت‌های سیاسی، نظامی، مسئولان کنونی و سابق کشور هستند. در مجموع این پنج روز ۵۹۲ نفر داوطلب در انتخابات ثبت نام کردند که از این تعداد ۴۰ نفر خانم و ۵۵۲ نفر آقا بودند. ۸۹ نفر از ثبت نام کنندگان زیر ۴۰ سال سن داشتند و افرادی که بین ۴۰ تا ۷۵ سال بودند هم ۴۹۵ نفر بوده و هشت نفر هم بالای ۷۵ سال سن داشتند.

روز اول

۵۷

تعداد ثبت نام کنندگان

روز دوم

۱۳۰

تعداد ثبت نام کنندگان

روز سوم

۸۱

تعداد ثبت نام کنندگان

روز چهارم

۹۳

تعداد ثبت نام کنندگان

روز پنجم

۲۳۱

تعداد ثبت نام کنندگان

آغاز زمان رسیدگی به صلاحیت داوطلبان توسط شورای نگهبان

۲۶-۳۰ اردیبهشت ۵ روز

۱۴۰۰

منبع: ایمن

گزارش

رئیس قوه قضائیه خود را کاندیدای مستقل ریاست جمهوری نامید

بازی پرریسک رئیسی

ولی اینکه آیا در قوه مجریه هم می‌تواند اهداف خودش را پیش برد بستگی به گذر زمان دارد. او درباره اینکه چرا کاندیداهای ریاست جمهوری خود را مستقل معرفی می‌کند می‌گوید: بخشی از این موضوع مربوط به موضع گیری‌های خاص و تنیدی است که گروهی از جامعه اصولگرایان انجام می‌دهد. اما بخشی دیگر ناشی از فقر تحزب گرایی در کشور است. جریان‌های سیاسی پخته همواره از فردگرایی دوری کرده و به تحزب گرایی کشیده می‌شوند اما در کشور ما عکس این موضوع وجود دارد. فقدان حزب گرایی و مانیفست مشخص جریان‌های سیاسی عملاً مانع شفافیت در سیاستگذاری‌هاست. باید بر خلاف آنچه که امروز کاندیداهای می‌خواهند خود را جدای از حزب و جناح معرفی کنند مشخصاً از حزب و جناح‌شان بگویند تا به وضوح مردم تکلیف‌شان را با خودشان بدانند. در آن صورت با ساختاری پاسخگو تر هم روبه رو بودیم.

محبوب نیست. شاید هم در این میان شخصی مثل آقای رئیسی خود را فراجناحی می‌بیند و از همین رو چنین عنوان کرده است. اما سوال اینجاست که ورود او به این انتخابات عملاً شرایط را به کدام سمت و سو خواهد کشاند؟ چرا رئیسی دست به این بازی پرریسک زده است؟

فقدان حزب گرایی

جلال جلالی زاده نماینده سابق مجلس در این باره به «آرمان ملی» می‌گوید: البته بستگی به این دارد که ریسک را چه تعریف کنیم، بسیاری معتقدند که رئیسی بی دردسر رئیس جمهور می‌شود و از سویی هم اگر رئیس جمهور نشد امکان برگشت به ریاست قوه قضائیه را دارد، بنابراین از این حیث ریسکی وجود ندارد، اما شاید حضور او بعد از انتخابش به عنوان رئیس جمهور باعث ایجاد مشکلاتی برای وی شود. وی اضافه می‌کند: قطعاً سبک کاری و سابقه او به قوه قضائیه بر می‌گردد، اما بنابه هر دلیلی تصمیم بر آزمون ریاست قوه مجریه را هم گرفته است. به هر حال قوه مجریه فراگیرتر است و در حوزه‌های مختلف از جمله مسائل بین‌المللی می‌تواند نقش ایفا کند، اما تجربه در یک بخش الزاماً به معنای موفقیت در بخش دیگر نیست. مجری قانون اساسی البته یک منصب مهم است که رئیسی داشته

است. وی در انتخابات چهار سال پیش نیز به نوعی دیگر این موضوع را مطرح ساخته بود، اینکه او کاندیدای جناح خاصی نیست. حتی در آن زمان عده‌ای در تبلیغات وی، خود را حامیان اصلاح طلب رئیسی معرفی کرده بودند. دیدار پر سر و صدای او با خواننده زبیر مینی بر حاشیه نیز شاید اقدامی دیگر در همین راستا بود، اینکه رئیسی را متعلق به گروه و جناح خاصی معرفی نکند. نکته‌ای که در زمانه انتخابات شاید از نگاه عده‌ای بدیهی باشد. این اتفاق البته در حالی صورت می‌گیرد که سایر چهره‌های اصولگرای نامزد ریاست جمهوری نیز از اینکه خود را متعلق به جناح و جریان خاصی معرفی کنند طفره می‌روند. نمونه‌اش عزت‌الله... ضرابی، بر کسی پوشیده نیست و در دوره قبل در راستای وحدت اصولگرایان جزو کاندیداهای جمناب بود و از ادامه کاندیداتوری‌اش به نفع رئیسی کنار کشید. حال آنکه این بار وی خود را نه تنها متعلق به جریانی نمی‌داند بلکه نمی‌خواهد هم تا به نفع کسی کنار برود. سایر کاندیداهای اصولگرا نیز از استقلالشان می‌گویند. همان‌طور که علی لاریجانی و محسن رضایی اکنون سعی در القای این موضوع دارند. اینکه با وجود دو جریان سیاسی در کشور و البته وجود احزاب گوناگون در هر دو جریان، امروز همه نامزدها به ویژه اصولگرایان بر استقلالشان در انتخابات تاکید می‌کنند خود بیانگر شکست سیاسی هر دو جناح است. به نظر می‌آید کاندیداهای برای پایگاه رای و جذب افراد بیشتر سعی دارند خویش را جدای از اصولگرایی مطرح کنند و می‌دانند که جناح اصولگرا نزد اکثریت عامه مردم

آرمان ملی - امید کاجیان: ثبت نام ابراهیم رئیسی برای انتخابات ریاست جمهوری از زوایای مختلفی برای بسیاری قابل تأمل است. هر چند در اصلاح قانون انتخابات ریاست جمهوری به این نکته اشاره شده بود که رئیس قوه قضائیه برای کاندیدا شدن نیازی به استعفا ندارد و برخی درست یا غلط این موضوع را زمینه‌سازی برای ثبت نامی که روز گذشته رخ داد تعبیر می‌کردند، اما اساساً در سویی دیگر کمتر کسی تصور می‌کرد که شخصی ریاست قوه قضائیه که معمولاً مصلحت از قوای مقننه یا مجریه است را رها کرده و به سراغ راه پر چالش ریاست جمهوری برود. بسیاری این حرکت رئیسی را یک ریسک بزرگ در آینده سیاسی وی تعبیر می‌کنند و البته عده‌ای هم معتقدند با توجه به اینکه جریان اصولگرایان علم به موضوع عدم مشارکت احتمالی اکثریت مردم می‌داند که پیروز انتخابات آتی به شمار می‌آید، شاخص ترین چهره‌اش را رو کرده چرا که تا پیش از این گزینه‌های مطلوبی از این جناح برای ثبت نام به وزارت کشور نرفتند و رئیس جمهور شدن آنها باب این جریان نیست، همین مطلب راه را برای ورود رئیسی به کارزار انتخابات هموار ساخت. گزینه‌ای که از دید بسیاری رئیس جمهور ۱۴۰۰ خواهد شد. اما نامزدی رئیسی برای ریاست جمهوری در حالی شکل گرفته است که سابقه ریاست جمهوری در ایران نشان می‌دهد که روسای جمهور در دور دوم خود، بنا به هر دلیلی از چشم هواداران‌شان می‌افتند و به بسیاری چیزها متهم می‌شوند. موضوعی که ممکن است برای هر کسی حتی ابراهیم رئیسی نیز پیش بیاید با این تفاوت که او در قوه قضائیه چنین ریسکی را نداشت ولی او می‌خواهد آنجا را رها کند و به عرصه‌ای گام بگذارد که ممکن است آینده سیاسی‌اش را تحت الشعاع قرار دهد. آینده‌ای که اگر مخدوش شود در آن صورت معلوم نیست معادلات جریان راست به کدام سمت و سو خواهد رفت؟ نکته قابل تأمل دیگر اینکه در حالی که تمام این مدت اصولگرایان برای راضی کردن رئیسی برای ریاست جمهوری تلاش می‌کردند که او دیروز مانند خیلی دیگر از کاندیداهای اصولگرا اعلام کرده است که به صورت مستقل پای به عرصه انتخابات گذاشته

